

Necrologie

Op 27 Februari 1940 overleed, bijna 75 jaar oud, de vermaarde engelse ornitholoog, erelid van onze Club, *the Rev. F. C. R. Jourdain*, ons Nederlanders vooral bekend als medewerker aan het „Practical Handbook” en het thans daarvoor in de plaats gekomen werk „The Handbook of British Birds”, waarvan hij speciaal de rubrieken „Breeding”, „Food”, „Distribution Abroad” en, samen met B. W. T u c k e r „Display and Posturing” verzorgde. Hoewel hij zelf de voltooiing van deze geheel omgewerkte 2e druk niet heeft mogen beleven — het 4 deel is vermoedelijk in Juni j.l. verschenen en er komt nog een 5e — deelt H. F. W i t h e r b y in zijn aan J o u r d a i n gewijd levensbericht mede, dat deze zijn aandeel voor het 4e deel practisch had voltooid en ook voor het laatste deel van het werk zeer waardevolle notities heeft nagelaten. Bij dat uitvoerige bericht (Br. Birds, 33, p. 286—293) bevindt zich een, 3 jaar geleden op Corsica genomen sprekende foto van den overledene (welke men ook vindt afgedrukt in Ardea, 29, p. 61), alsmede een lijst van J o u r d a i n ’s voornaamste publicaties. (t. K.).

Literatuur

W. W u c z e t i c z, Seasonal distribution of Ducks (subfam. Anatinae) on the base of bird ringing in the U.S.S.R., III. 101 blz., 4 kaarten. — Central Bureau for Birdringing, Moscow, 1939.

Voor de bespreking der beide eerste publicaties der Moscowse ringcentrale, betreffende de wilde eend en de pijlstaart, zie men Limosa, 11, p. 150. Thans krijgen 3 andere eendensoorten een beurt. Na de russische tekst volgt steeds een engelse samenvatting, daarna de lijst der terugmeldingen, eerst in het russisch en dan in het engels, terwijl achterin de publicatie, van iedere soort 1 of 2 (smient) kaarten zijn opgenomen.

1. K r a k e e n d, *Anas strepera*.

De lijst bevat 86 terugmeldingen; 80 van deze vogels waren tussen begin Juli en midden Augustus geringd in het Astrakhan-staatsreservaat, 3 in West-Siberië en Kasakhstan en eveneens 3 in Brits-Indië (door de Bombay Nat. Hist. Society).

Volgens den auteur komen in de genoemde periode, behalve andere eendensoorten ook de kraakeenden van de oevers van de Wolga, het gebied van de Oeral, verder uit West-Siberië en West-Kasakhstan, naar de Wolga-delta, van waar zij, te beginnen omstreeks half Augustus, geleidelijk in 3 richtingen vertrekken en wel één deel zuidwaarts, langs de westkust van de Kaspische zee tot de Indische grens, een ander deel zuidwestwaarts in de richting van de Middellandse zee, in ieder geval de Balkan bereikend, wellicht ook meer westelijk gelegen gebieden, terwijl ten slotte een derde deel spoedig na de rui eerst noordwaarts trekt en zich vermoedelijk aansluit bij de trekkers, die de baltische route naar West-Europa volgen. Voor deze laatste hypothese ontbreekt overigens tot nu toe iedere documentatie. In de lente is er terugtrek langs de Kaspische zee; voorzover zij daar niet thuis horen, volgen zij de Wolga en de Oeral stroomopwaarts, waar wederom